

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolalaisen ja karjalalaisen hengen vaali ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

Nro 16 • Perjantaina 23. huhtikuuta 2004

55. VUOSIKERTA

Irtonumerohinta 1 €

LAATUA EDULLISUUTTA AMMATTILAISelta

- Kellohuoltopalvelu
- Käsikaiverrukset
- Konekaiverrukset
- Korukorjaus/ kivi-istutustyöt
- Sormuksien valmistus
- Ja nyt myös lasikaiverrus

KAIKKI PAIKAN PÄÄLTÄ

KELLOLIIKE
Juhani Lankinen Ky
Kauppalankatu 2, Loimaa
Puh. (02) 763 2760
(Kaupungintaloa vastapäätä)

Tuttuja vieraita

Sisarusten synttärät. Vas. Irja Aaltonen (juhlakalu), Mirja Rouhiainen, Teuvo Aaltonen, Eeva Bragge, Katri Kärppä (juhlakalu), Harri Sainio, Terttu Vartia, Sasha ja Viktor Tavgen (miliisi) ja Oiva.

KUKA OLEN?

Oiva Rouhiainen, Kurkijoki Alho, 74 vuotta, Säynätsalo Kontinpoika 1.

I. av.1. Saara Raikaan kanssa, lapset: Matti ja Markku

II av.1. Mirja Sainion kanssa, ei yhteisiä lapsia.

TYÖT.

Vuodesta 1947- 1952 pika-asutustilallisena Mellilässä. Aloitin opiskelun, joka pääasiallisesti kesti vuoteen 1966. Tänä aikana suoritin Kotiteollisuusopistossa puutyön opettajan tutkinnon. 1957 sain Helsingin Sokeainkoulusta va. käsityönopettajan viransijaisuuden ja suoritin 1958 sokeain käsityönopettajan tutkinnon. 1958-1961 olin Lempäälän kansalaiskoulun käsityön opettajana. -61 avautui käsityönopettajan virka Kuopion Sokeainkoulussa. Koulu muutti Jyväskylään 1972 ja toimin virassa vuoteen 1988 jolloin saavutin eläkeiän. 1966 suoritin vallitsevan tavan mukaan myöskin kuulovammaisten koulun käsityönopettajan tutkinnon. Osaan opetusvelvollisuuttani tein Haukarannan kuulovam. koulussa. Myöskin olen Afrikassa; Zimbabwessa ja Namibiassa, toiminut kaikenlaisten aistivammaisten kouluissa olevien koneiden ja laitteiden korjausten ohjaajana. Mitäpä tuota tuon emempää kehuaan.

LUOTTAMUSTOIMET JA HARRASTUKSET

Kuurojen ja Sokeain Opettajain Liiton järjestö-

tehtävissä kaikilla asteilla. Lehden päätoimittajana 15 vuotta. Säynätsalon seurakunnan kirkkovaltuustossa, -neuvostossa ja diakonitöimikunnassa. Muuratsalon asukasyhdistyksen kantavana voimana, sihteeri, pJ, rahastonhoitaja. Karjalan Humanitäärinen Tuki ry:n pitkäaikainen Karjala-projektien vetäjä.

Karjalan Tasavallassa olen ollut mukana Vitelessä järjestetyssä suomenkielen opetuksen järjestämisessä ja valvonnassa. Lisäksi tehtäviin on kuulunut verkospaulotusta, verhoilua, hirsityötä ja veneen valmistuksen opettamista ja markkinointia. Paljon humanitaarista apua on viety eri laitoksiin ja yksityisiin, kurjuudessa eläviin perheisiin. Paluumatkalla on aina tuotu siellä tuotettuja tuotteita ja toimitettu tilaajille, mm. tuohi- ja pärekoreja satoja kpl. Veneitä, hirsitalo, saunamökkejä ym.

MITÄ KARJALAIKUUS MERKITSEE

Aina Karjalan mies!

KOTISEUTUMATKAT

Olen käynyt kotiseudullani Alhon Salokylällä lukuisia kertoja. Matkoillani on ollut sukulaisia ja naapureita. Merkittävin kokemus oli ensimmäinen kerta.

MUISTIKUVAT

Mitä muistan? (14 vuotias kun lähdimme) Mitä kohtaan kotipiirissä ja matkalla sinne? Uteliaisuus ja muistitiedon kertaaminen oli valtava elämys. Kaiken muistin, pienetkin yksityis-

kohdat. Tuossa oli tupa, tuossa navetta, tuossa aitta, riihi, paja ja talli. Pihapiiri oli kasvistosta villiintynyt, kuusialta kasvattu tukkipuiksi asti. Särkältä metsä laskeutunut lammashakaan jne. Kymmenistä omenapuista yksi yritti sinnitellä yhdellä oksallaan kohti kessää. Raparperi, ruusut sireenit ja angervot olivat taistelleet menestyksekkäästi olemassaolostaan.

Kaikkea tuota "ahmin" säilöäkseni sen sieluni simpään. Kaiken raskain hetki koitti suunnatessani askeleeni takaisin Särkälle, tien risteykseen, jossa automme oli parkissa. Joskus pääsimme autolla pihaan asti. Koko kotimme ja naapuristot oli totaalisesti tuhottu. Ainoa elonmerkki oli Lankisen pellolla paimen ja lehmäkarja. Sekin elonmerkki on jo kadonnut.

MUISTOT

Niitä on monia. Isä on Kurkijoen sankarihauassa. Pappa Otsanlahdella jne. Olimme naapurien nuorten kanssa kirkossa 1944 kun lähtökäsky luettiin. Kesällä 1944 naapurin lasten kanssa pelailtiin palloa meidän pihassa ja sovittiin seuraavasta tapaamisesta. Yli viisikymmentä vuotta ehti kuluu kun toisistaan tietämättä minun ja naapurin ryhmät tapasimme kotipihallemme. Voin vain aavistaa mitkä tunteet itsekullakin sielun sopukoissa ailahteli. Suomalainen pitää sanansa! Niin moni tuosta nuorten joukosta on "toisissa ilmoissa".

Sisäsiyuilla TANAAN

Kuka rakensi taloa sivulla 3

Rotinoilla sivulla 4

Kurkijokiseura toimii sivulla 5

Avoin kirje sivulla 6

Suutari Talikka sivulla 7

ENSI VIIKOLLA

Loimaan seudun Karjalaisten teemanumero ja kahvituspäivä

EVAKKOMATKAT

Erittäin lyhyesti: talvisota reitti; Simon kirkonkylä-Multia-Viitasaari.

1944 Ylistaro - Mellilä.

Ainoa mieltä pahoittava toteamus oli Viitasaarelta, jossa talon emäntä sanoi isännälle; "Tule katsomaan, onko nuo kulkijat ihmisiä vai evakoita"?.

KARJALAKYSYMYKSET

Suurvallat NL. ja Saksa sopivat Euroopan jakamisesta kahtia ommaansa valta-alueiksi. Tämä ei kuitenkaan toteutunut toivotulla tavalla. Molemmat pettivät toisensa ja totaalinen häviö heijastui Saksan ylle. Neuvostoliiton valtauseritys Suomen alistamiseksi ja väestön siirtämiseksi ties minne, ei onneksi tuottanut tulosta. Saksa hyökkäsi kaikkialle Euroopassa ja Afrikassa, menettäen suuruuden hulluudessaan lähes kaiken. Mitä Eurooppa oppi kaikesta tästä, ei mitään. Nyt Saksa ja kumppanit ottavat kaiken määräysvallan paperilla. En luota

Eeva Bragge, suvun vanhin. 93-vuotta synnyinkotinsa pihalla.

kauniisiin sanoihin, enkä direktiiveihin, jotka hitaasti nivovat kansat kahleisiin.

Matkatessani satoja kertoja Karjalassa, niin entisen Suomen puolella, kuin Karjalan Tasavallassa, humanitaarisen työn takia, olen

JATKU SIVULLA 4

Eeva-täti tapasi Alholla opettaja Tyrnin tyttäret (naiset keskellä). Täti oli tyttöjä hoitamassa näiden ollessa pieniä.

23.4.2004

Huhtikuun 27. päivä

Huhtikuun 27. päivä vietetään Kansallista veteraanipäivää.

Miksi?

Siksi, että emme unohtaisi.

Jokaisen suomalaisen suvusta löytyy veteraaneja. Asia koskettaa siis varmasti jokaista suomalaista perhettä, jokaista suomalaista ihmistä.

Jos vain halutaan asia niin ajatella. Onhan tuki ihmisiä, jotka elävät tässä ajassa niin kuin kuvittelisivat, että elämää ennen heitä tuskin on ollut. Ettei historialla ole mitään merkitystä heidän elämälleen.

Sellainen ihminen on ihmisen torso.

Jokaista meitä on muovannut historia. Pieni, oman perheen ja suvun historia, ja suuri, kansan ja maailman historia.

Jokainen perhe, jokainen suku, on antanut oman uhrinsa tämän maan vapaudelle, kotimaamme itsenäisyydelle. Jon-

kun uhri oli elämä, toisen terveys, fyysinen tai psyykinen, kolmannen menetetty nuoruus, menetetty lapsi, puoliso, perheenjäsen, sukulainen, menetetty koti. Lista on pitkä ja se sisältää paljon surua, kipua, kyyneleitä.

Mutta se sisältää myös syyn nostaa pään pystyyn, oikaista selkäranka. Me olemme suomalaisia ja me olemme selvinneet. Meillä ei ole syytä nöyristelyyn mihinkään suuntaan.

Kun me katsomme tiistaina siniristilipuja saloissa, me voimme tuntea hyvää ja tervettä kansallista itsetuntoa. Ja antaa kunniaa niille, jotka olivat konkreettisesti tekemässä historiaa henkensä kaupalla, eli kaikille rintamilla olleille sekä myös niille veteraaneille, jotka tekivät arvokasta työtä kotirintamalla.

Maire Soiluva

Hartaus sumuntaiksi 25.4.
2. sunnuntai pääsiäisestä ton

Palkkapaimen on arvaamaton

Uuden testamentin syntyaikoihin lampaat olivat jokseenkin yhtä yleisiä kuin autot nykyaikana. Niinpä Jeesuksen oli helppoa poimia lampaisiin ja paimeniin liittyviä vertauskuvia havainnollistaessaan asioita kuulijoilleen ja opetuslapsilleen.

Laumaeläiminä lampaat viihtyvät laumassa ja niitä ohjailemaan tarvittiin paimen, joka tiesi laitumet ja varjeli laumaansa susilta ja muilta pedoilta. Työ saattoi olla vaarallista, koska siinä joutui ottelemaan petojen kanssa. Lauma oli joko paimenen oma tai sitten hän oli omistajalla töissä.

Paimen puhui tai huuteli lampailleen ja nämä tunsivat hänet äänestä ja luottivat häneen. Yöksi lampaat koottiin kivillä aidattuun tarhaan, jossa ne olivat turvassa ja paimen piti varkaat ja ryöstäjät loitolla.

Paimenen työ oli vastuullista ja ammattina se oli arvostettu, koska lampaat olivat monelle arvokasta omaisuutta, joka tuotti villaa ja lihaa. Jos lauma tuhoutui tai ryöstettiin, oli taloudellinen vahinko suuri.

Kun Jeesus vertaa omistaja-paimenta ja palkkapaimenta toisiinsa, kuulijat tiesivät mistä hän puhui.

Omistajalla on aina laumaansa toisenlainen suhde kuin palkkaa saavalla paimenella, vaikka tämä olisi kuinka hyvä. Omistajalle jokainen lauman jäsen on tärkeä ja varjelemisen ja pelastamisen arvoinen. Siksi hän on rohkea puolustaessaan omiaan. Palkkapaimen saattoi tuukan paikan tullen lähteä lipettiin, koska uutta työtä sai aina.

Jeesus vertaa itseään omistaja-paimeneen, joka suojaa aina omiaan. Jos me 2000-luvun ihmiset suostumme olemaan hänen laumansa lampaita ja jäseniä, meillä on paimen, joka kantaa vaivaisimmankin lampaan suojaan kiviseinien taakse.

Sirkku Nyström

Kuolleita

Rakkaamme

Anna JÄLKÖ

o.s. Asikainen

s. 15.2.1914 Kurkijoki
k. 29.3.2004 Pöytyä

Rakkaudella muistaen
Lapset
Lastenlapset
Lastenlastenlapset
muut sukulaiset

Emme pyytäneet Luojalta päiviä lisää,
vaan hiljaa kutsuimme Taivaan Isää.
Ota äiti syliisi taivaaseen kannan
hellyydellä peittele ja levätä anna.

Siunattu läheisten läsnäollessa. Lämmin kiitos osanotosta.

NIMIPÄIVÄT

23.4. pe Yrjö, Jyrki, Jyri,
Yrjänä, Jori
24.4. la Pertti, Albert,
Altti
25.4. su Markku, Markus,
Marko
26.4. Terttu, Teresa,
27.4. Merja
Kansallinen
Veteraanipäivä
28.4. Ilpo, Ilppo,
Tuure
29.4. Teijo

– **Äitienpäiväjuhla** su.2.5. klo 13
(viikkoa ennen Äitienpäivää) Seurakuntakeskus, Itäpuisto 14 Pori.
Luvassa keväistä ohjelmaa. Täyte-kakkukahvit. Kaikki ovat sydämellisesti tervetulleita. Vapaa pääsy. Tilaisuuden Järj. Hiitolan Pitäjäseura ry.

– **Loimaan Seudun Karjala-seuran hallitus** ke 5.5. klo 18.30 Eino Hyvösellä, Pesäkuja 5 A 29.

– **Loimaan Seudun Karjalaseuran askarteluilta** ma 26.4. klo 18 Tuulensuun Palvelukeskuksessa Huvilakatu 32. Sakset ja sukcapuikko mukaan.

Perheutisia

ONNITTELUT!

Elvi Vehmanen

os. Granö, Syntynyt
Sorjossa, Kurkijoella täytti

90 vuotta

Himangan Palvelukeskuksessa
Onnittelevat

Lapset ja lastenlapset

Tapahtumia

Kurkijokiseuran kevätretki teatterin merkeissä

Hämeenlinnan kaupunginteatteri

Tuula-Liina Variksen

Maan päällä paikka yksi on

lauantaina 15.5. klo 14.

Matkalla käymme Riihimäen lasi- ja metsästysmu-
seossa ja ruokailemme.

Kotiin lähdemme teatterinäytännön jälkeen.

Linja-Auto: Oripää-Hirvikoski- Loimaan tori - Helsinki
- Riihimäki- Hämeenlinna.

Lähtö Oripäästä aamuvarhaisella. Retken hinta 27
euroa.

Pikaiset ilmoittautumiset 30.4. mennessä:
Helky Nevala p. 019-645 731, 040-762 8947
Kirsi Savolainen p. 09-8796 294,
Heljä Suveri p. 09-5623 063
Riitta Sainio p. 040-5447 582

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ

Toimitusneuvosto: Kurkijoki-Säätiön hallitus

Toimitus: Päätoimittaja Maire Soiluva
ja kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Konttori: Vesikoskenkatu 13 As 21, 32200 Loimaa
Avoimna: Tiistaisin ja perjantaisin klo 9–14
puh. (02) 762 2551
Matkapuh. 050-521 3336

Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT: (Kaikki ilmoitukset)

Etusivu **60** centtiä/mm

Muut sivut **45** centtiä/mm

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa.

Lehti ilmestyy perjantaisin, mutta vuoden aikana on joitakin kaksoisnumeroita juhlapyhien aikoihin.
Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi 35 euroa
6 kk 20 euroa
3 kk 12 euroa
Pohjoismaat 39 euroa
Muualle 46 euroa

E-mail:
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Tilinumero: LSÖP 523900-4897

Sivunvalmistus:
Etusivu Frontpage, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

Onks tietoo KYSYMYKSET?

1. Mikä on Suomen suurin kansallispuisto?
2. Mitä lingvisti tutkii?
3. Mikä on Suomen pisin silta?
4. Mikä on Kristinuskon pyhien kirjojen kokoelma?
5. Mikä on Kylli-tädin sukunimi?
6. Missä sijaitsee Heklan tulivuori?
7. Missä on ihmisellä telalu?
8. Kuka esitti näytelmissä Pekka Puupään vaimoa?
9. Mikä leukosyytti on?
10. Montako jalkaa hämähäkillä on?

HUOM!

Kurkijokelaisen toimitus on muuttanut.

UUSI OSOITE: Vesikoskenkatu 13 As 21 32200 LOIMAA

Torin läheisyydessä, sisäänkäynti Nordean ja SaraSportin välisestä porttikäytävästä, 2. kerros.

Puh.not entiset (02) 762 2551, 050-521 3336

E-mail: toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

(Ilmoitusfaxit: (02) 7622776)

50 VUOTTA SITTEN...

N:o 16.
Lauantaina huhtikuun 24. p:nä 1954

Kolmanneksi Suomen Neidoksi kruunattiin tänä vuonna 17-vuotias Lenita A i r i s t o , Helsingistä, joka kuvassamme hymyilee onnellisena varaneitojensa Mirjami Heinosen (vas.) sekä Sari Rinteen seurassa.

Mukavaa matkaa!

Neljä luostaria -matka 20 - 24.7.2004
Karjalan luostarielämää, ihmisiä tekeviä ikoneita, muinaiskarjalaisia riittejä ja Laatokan alueen luonto ovat aiheina keskikesän matkalla Laatokan ympäri. Luostarimatalla tutustutaan Valamon, Konevitsan, Aleksanteri Syväriläisen ja Lintulan luostareihin, niiden hengelliseen menneisyyteen ja nykypäivään. Aiheina ovat mm. luostareiden ihmisiä tekevät ikonit (mm. Valamolainen Jumalanäiti, Konevitsan Jumalanäiti), niiden suorittamat ja muut luostareissa tapahtuneet ihmeet, parantumiset jne. Luostarielämän ohella perehdytään myös muinaiskarjalaisiin uhririitteihin.
Matkalla käydään mm. Lunkulansaaren muinaisella bokiniskenttäpaikalla ja perehdytään ikivanhan pässiuhriin muuttumiseen ortodoksiseksi praasniekaksi. Samoin havainnoidaan muinaiskarjalaisia uhririittipaikkoja mm. Valamosa ja Konevitsassa. Myös Laatokan alueen luontoon, luonnonehtojen vaikuttamiseen seudun elinkeinoin tutustutaan asiantuntijan opastamana. Asiantuntijaoppaina ovat prof. Aune Jääskinen ja TT Hannu Kilpeläinen, joka toimii myös matkanjohtajana. Hinta Karjala-kortilla **410 eur** ja muille **420 eur**. Ilmoittautumiset **15.5.** mennessä
Lisätietoja: Matkatoimisto Finnsov/Leena Lajunen, puh. 09 – 694 2511 ja Karjalan Liitto. – Muutokset mahdollisia.

Ken tietää?

Viikon 13 lehdessä olleista pyykkiä ripustavista tytöistä etualalla oikealla on Eine Kesseli. Kuva on todennäköisesti otettu vuonna 1930. Viikolla 14 (kuvassa esiintyvistä Kurkijoen Piiskan miesvoimistelijoista on tunnistettu Rusko Juvonen (ylärivi ensin. vasemmalta), Vesa Juvonen (ylärivi toinen oikealta) ja Paavo Kiiski (eturivi ensin. vasemmalta). KIITOS JÄLLEEN TIETOJA ANTANEILLE!

Tämänkertaisessa kuvassa on henkilöitä rakenteilla olevan talon edessä. Lienevätkö samaa perhettä? Tiedot kuvasta pyydetään osoitteeseen Kurkijokimuseo, Kojonperäntie 446, 32260 Kojonperä tai puhelimitse 050-4036050 Ulla Clerc tai sähköpostilla ulla_clerc@hotmail.com.

Tapahtumakalenteri

Karjalan Liiton ja sen jäsenseurojen tilaisuuksia vuonna 2004
Tilaisuudet Karjalatalolla Helsingissä ellei toisin mainittu.
Karjalan Liitto ry, Käpylänkuja 1, 00610 Helsinki, puh. 09 – 7288 170

Huhtikuu

23.4. Pitäjyhteisöjen kevättapaaminen
23.- 24.4. Karjalaiset lehdet ja pitäjajulkaisut - "messut"

Toukokuu

8.5. Matkanjärjestäjäkoulutus, Kangasala
15.-16.5. Naistoimikunnan koulutus, Viipuri
15.-16.5. Praasniekka, Rautalampi
17.-20.5. Vepsäläiskylät ja vanhauskoiset Äänisen rannoilta Syvärille
20.-23.5. Vienen Karjalan matka, järj. Keuruun Karjalaseura ry
21.-23.5. Sortavalan hautausmaan kunnostustalkoot
22.-23.5. Hautausmaan hoitomatka Uudellekirkolle
22.-23.5. Valkovuokkomatka Pälkjärvelle, ks. www.palkjarvi.cjb.net/
24.5. Maastajuoksumestaruuskilpailut, Kangasala
toukokuu Käkisalmen kaup. Rouvasväen yhdistyksen kevätretki

Kesäkuu

5.6. Jääski-seuran vuosikokous, Imatra
6.6. Jääski-juhla, Jääski (Enso)
9.-13.6. Matka Lumivaa-
raan, Lumivaarajuhla 12.6., ks. www.lumivaara.fi
11.-13.6. Kotiseutumatka

Runopalsta

Ylitsein lentävät

Kun ylitsein lensivät
Varpusparvet, Kurkiparvet,
tai uljaat Joutsenet -
Niitä ihailin ja rakastin
kuin elämäniäkin.

Kun ylitseni lensivät
vihollisen lentokoneet
hävittäjät, pommittajat -
Niitä pelkäsin, ja vihasin
ennenkaikkea vihasin.
Anna Katri Suhonen

Lapsenlikka

Mie uon olt lapsenlikkan
eli amman niiku pohjalaane sanoo.
Tai yhessähä myö oltii ja tehtii
ku sitä laps potilast pitää olla
kaks ain nostamas.

Siin sitä on olemist ja ristii
iha puol kessää ast.
Elämä on toisil kovvaa
jo alust ast ja senki jälkee.
Mut minkäs mahat.

Vanhan näkky ei suju mikkää
kui enne vanhaa.
Vaik ei oikei mittää teekkää
vässyy ettei uskokkaa.
Et sellasii hoitajii.
Anna

Muistolauhu maammolleni

Murheen päivä, musta päivä,
vaikka päivä paistakohon
sula jää ei syömestäni,
kirsi kirpoa sisästä,
huolen hirmu hellittelle.
Miksi maammo matkaan lähti,
katos kallis kantajani,
miksi lakkas kesken laulu,
katkes kieli kanteleesta?
Ei paista aurinko minulle,
lohduta ei Luojan päivä.
Kyselen nyt kohtalolta:
miksi veit minun emoni,
hukkasit mun huoltajani,
miksi maammoni menetin?
Millä mieles mursinkana,
kun näin kosketit kovasti?
Suru ei lähde syömestäni,
paino poies ei pakene,
vaikka itken illat kaiket,
alli aikani valitaan.
Murhe musta murtelevi,
syitä etsii synkkä mieli.
Liennä Taatto taivahinen
ahistus syänalasta!
Uneen tuui uupunutta,
lepoon armas lemmittyni,
rauhaan rakkahin emoni.
Saata kallis kantajani
Tuonen tynnille tuville.
Eeva Jokipelto

Nocturne

Pilven väistyessä tuokioksi
kuutamaisen aaveen
kuvajaisten

Koskenniskan läikkeen
rikkoo soutu
koskeloisten

Sataa, sataa lumirasat
leijailivat virtaan

Hiuteet hupenevat sulaan
veden railoon
kevätilian sineen

Rannan kaislat helisevät
kaulallansa jäiset helmet
epätodellisen nocturnen

Jaakko Louhi

Sähköttäjälintu

Sorakujan sähköttäjälintu lensi
tolpan nokkaan
ja alkoi morsettamaan maata sulaksi.
Talitintikin sai laulaa
virallisesti,
räystään pitkä jääpuikko
alkoi sulaa tipottamalla,
lumikasa romahti halkopinon päälle.
Pekka Pouta lupasi pakkasten
loppuvan.
Maaliskuu tuli ja
taas kohta on kesä.

Rippe Riikonen

Ilmojen henget

Pakkaspoika on allapäin,
tuulelle valittaa näin.
Työt on loppu ja alan sulaa
mikä auttaisi tähän pulaan.
Tuuli vai nauraa ja mennä viuhtoo
puiden oksia matkalla riuhtoo.
Muuta pohjolaan napajäälle,
jos vaikka tulisit paremmalle päälle.
Mitään mahda et kevät säälle.
Aurinko säteitään tahtoo heittää
koko maailman valoon peittää.
Anja

JATKOA SIVULTA 1

laittanut muistiini paikallisten henkilöiden kertomuksia. Henkilöiden, jotka ovat eläneet kommunismin – ja nyt Venäjän hallintokaudella. Kommunismin aikana tyhjennettiin pienet kylät siirtämällä ihmiset suurempiin keskuksiin. Helpompi hallita! Nyt Karjalan kylät ränsistyvät ja häviävät hoidon puutteessa. Taudit; tubi, AIDS ja alkoholi tuhoavat kansaa. Onhan Venäläiset Joensuun seminaaris- sa itse tämän todenneet. Keski-ikä on 48 vuotta.

Monelta taholta kuulee ja lehdistä voi lukea kuinka Karjalan palautusta vastustetaan, tekosyillä; ei tarvita, venäläiset ongelma Suomelle. Venäläisten siirto muualle Venäjälle vaikea, ym. Historia kertoo, ettei Venäjällä väestöjen siirto ole koskaan ollut ongelma. Eihän meidänkään siirtäminen ollut mahdoton tehtävä. Menetyksen suuruutta voidaan mitata ja tarkastella monelta kantiilta ja arvoilla. Ajatelkaa, kukin epäilijä;

Veljekset kotipihalla, Kauko (vas), Oiva (oik).

Mitä arvoja sisältyy matkakaanne jos matkustatte vaikka 250 km kotoanne pois päin. Vertailuna Wärtsilä - Rajakontu.

Perjantaina 2.4.04 uutisissa kerrottiin Venäjän pyytäneen Suomelta apua Karjalan rappion korjaamiseen! Löytyykö härskimpää kerjäämistä? “vaikka voisa”. Karjalan matkoillani mieltäni hermistää Laatokan rantamaisemat, varsinkin

Kirjavalahden seudut, aina pitkälle Aunukseen päin. Maisemat keväisin ovat sinisinä sinivuokkojen peittämänä. Arvot sinänsä, vääritys oikaistava.

SUUNNITELMAT-HAAVEET

Monet tämänikäiset miehet kokevat elämänsä ehtoapuolen lähestyvän vuosi vuodelta yhä kiihtyvällä vauhdilla. Fyysinen olemus

saattaa rappeutua hyvinkin nopeasti ja pian huomaakin muistuttavan läävän kääkää”. Onneksi omalta kohdaltani “kehitys” ei ole vielä läheskään tällä tasolla. “Joka päivä töitä teen”. Haaveena on saada kirjallinen tuotantoni monistettavaan kuntoon.

TERVEISET

Kauko-veljen puolisolle ja heidän tyttärilleen perheineen. Muistot kultaavat nuoria Karjalan kävijöitä, tuoden tietoisuuteen isän ja äidin lapsuuden kasvuympäristön. Näin löytyi juuret Karjalan maaperään. Kaikille kotikunnailla käyneille. Terveiset niille, jotka

ovat tavalla tai toisella jaksaneet matkata mutkaisen tien kulkijan seurana, ajatuksin tai teoin. Siunattua kesää Karjalan kansalle!

SEURAAVA HAASTETTU

Kärhä Esko, Varkaus

Isä ja pojat, Matti (vas), Oiva ja Markku (oik).

Muisteluksii Ihojärvelt

Mie oon jo ruvent vuotamaa Kurkjuhlii,vähä syvän syrjällä. Kenet vielä näkköö,ken ei jaks enää tullakkaa. Ilol vuottaa tuttu loihe tappaamist. Mite lust nähä sinuu, mitä siul kuuluu. Pois männeitä jääp kaipaamaa,Ihojärven naapuriloita. Mitä enemmän ikkää tulloo,sitä vahvemmaks Karjalaisuus käyp. Voi Ihojärv,mitte mie muistan siut sulosena paikkan.Sie oot miu juurein ja naattiin. Kesäl leikittii käpylehmii kans,syötii aholt mansikoi- ta,käytii sienes ja mustikas.

Syksyl puola-aikan pantii Heli valjaihe, saavi ja evvääät kärril ja lähettii keruu reissul vähä pitemmä matka päähä. Ainaki se laps- est tuntu, jot mäntii etäs.

Puolat tuullettii sit ulkon jot saatii rikat pois. Sit lis- sotti puusaavii ja pantii ait- ta talve varal. Sielt jältettii tarpee mukkaa mämmi ai- neiks ja puola hutuks. Lap- set ol monis toimis mukan, oppiit siin samal kaikelaista hyövyllistä elämä varrel. Ukko tek miul varstanki, jot sain riihes puinta-aikan. Tuntuu jot siel koton ol ain

kesät lämpimii ja talvel lunta ja pakkasta sopivast. Laskettii mäkki toisiin tu- van kuppeelt,kovi on seki mäk vuosiin saatos hu- vent. Näi aikuise silmil ka- hottun.

Ukko tek miul suksiet- ki. Ei olt iha viimistä huutoo,mut hyväst pääs hiihtämää. Muistattaks työ lisson pojat sitä pientä pu- napäistä tyttöä ku teijä kans hiihtel Kalko pellol? Toisiin Tuure ol kans mukan,hää on jo jättänt tää maalima hiihtolavut ajat sit.

Olha näitä hyvvi ystävii muitaki, Jääskeläisen Hilka, Ahokkaan Elsa, (lisson) ja tietyst Mirja serkku unoh-

tamatta toisiin Laurii ja Tat- tuu. Hyö assuit iha kivenhei- to pääs. Ain muistan ko An'täätinä miu navastain

punkin otti voin kans pois. Ain anto lämpimäisii kottii viemisiks,jos sattu leipomus päivän naapuri pistäytym- mää. Niihä se ol toisiki päi.

Ei huolint etukättee sop- pii näist vierailuist, tuntu jot ain ol yhtä tervetult. Talo el tavallaa,vieras tul ajallaa. Nää ol niitä kultasii lap- suusmuistoloita. Elämä ol vaatimatonta,mut ei sitä kukkaa ospt muuta vaatii- kaa. Näil nykysil lapsil pit- tää olla tietokonepelit sun mitkä vekkaimet. Miust tuntuu jot hyö on paljo köy- hempii kaikie tään ihme roin- nan keskel,ku mie käpyleh- mii kans. Lienenks mie liia vanha-aikane?

Anj a

Karjalaiset perinteet ei- vät ole pelkästään mennei- syyttä, vaan moni perinne elää vielä nykyisinkin.

Rotinoiden vieminen on yksi esimerkki elävästä Karjalaisesta perinteestä. Karjalaisen tavan mukaan synnyttäneelle äidille vie- tiin tuomisia, jotka sisälsi-

vät mm. herkullista syötä- vää.

Itselläni oli ilo vaalia tätä vanhaa perinnettä henkilö- kohtaisin perustein, samoin myös Hiitolan Pitäjäseu- rankin puolesta, sillä ovat- han tämän pienen tulok- kaan molemmat vanhem- mat Ari Vihavainen ja Maa-

maarit, vauveli ja Ari.

Rotinat

rit Malmberg seuramme jä- seniä, taitapa olla kulunut jo useita vuosia kun tällai- nen merkkitapahtuma on seurassamme ollut.

9.2 Raijan päivänä sain viestin jossa kohteliaasti ensin onnittelut nimipäivä- ni johdosta, sen jälkeen päi- vän tärkein uutinen "musta- pää poika syntyi 8.40, kaik- ki hyvin."

Päätös rotinoille menos- ta oli kypsytynyt jo tätä iloi- ta perhetapahtumaa odotel- lessa. Siskoni Airin kanssa toteutimme tämän aja- tuksen melkein kaikkia pe- rinteitä vaalien. Tuliaisiksi oli Airi- mummu leiponut komean rotinarinkelin jon- ka keskusta oli pikkuleipiä täynnä. Tottahan toki roti- nakoristamme löytyivät myös karjalanpiirakat, vie- läpä munavoin kera, ja tie- tysti myös tunnelmaan so- pivasti koristeltu täytekak- ku, lisäksi vauvalle vähän

vaatetavaraa, sillä eihän sitä nyt tyhjin käsin näin tär- keälle visiitille sopinut mennä. (Se hammasraha meilt sil kertaa kyl pääs unehtummaa, mut se asia pittää korjata jalest päi.)

Kukkakaupasta ruusua ostaessani oli myyjä aika ihmeissään kun sanoin roti- noille meneväni, kerroin tälle nuorelle myyjättärelle mitä rotinat tarkoittavat ja hänen ilmeensä vaihtui ih- metyksestä ihastukseksi hä- nen todetessaan miten upea tällainen perinne on. Roti- noille lähtiessäni varoitteli miehene ettei lasta saa sitten sylistä syliin kierrättää, koska hänestä tulee muuten kyläluuta, eräässä kerto- muksessa taas sanottiin että rotinoille mentäessä pitää olla "suut somasti" tämä oli erittäin tärkeää ainakin tyt- tölapselle, mutta hymyssä suin veimme myös poika- vauvan rotinat.

Suut somasti piti Rotinoilla olla, ettei lapsesta tulisi “irvileukaa.”

Rotinoiden vieminen on ennen kaikkea lähiomais- ten ja sukulaisten asia, mut- ta myös naapurit ja kyläläi- set pitävät velvollisuute- naan viedä rotinoita. Ehkä- pä tämä rotinaperinne on hieman hiipumaan päin sil- lä n. neljäkymmentä vuotta sitten sai tämän vauvan isä rotinoina 9 täytekakkua, tällä kertaa taisi jäädä tähän yhteen.

Toivon tälle neljän- nen polven Hiitolaiselle kaik- kea hyvää elämän varrella, toivon myös sen lapsuudes-

ta tutun taulun suojelusen- kelin olevan ihan jokaisena päivänä hänen rinnallaan.

Raija Laaksonen

JÄSENET JA TOIMIHENKILÖT

JÄSENISTÖ

Kurkijoki-Seura ry:llä oli vuoden 2003 lopussa 166 maksanutta jäsentä, joista 71 oli ainaisjäseniä, maksamattomia oli 73.

JOHTOKUNTA

Vuosikokouksessa 9.3. 2003 seuran puheenjohtajaksi valittiin Riitta Sainio.

Johtokunnan jäseniksi valittiin uudelleen Jorma Kaartinen, Eira Savolainen ja Heljä Suveri uusina jäseninä Kaarlo Heinonen, Helky Nevala ja Anna-Maija Nurminen-Lempinen.

Johtokunta sopi sisäisestä työnjaostaan. Varapuheenjohtajaksi valittiin Jorma Kaartinen ja sihteeriksi Eira Savolainen. Raha, pankki ja tiedotus asiat hoiti puheenjohtaja ja jäsenrekisterin tehtävät uskottiin sihteerille. Muusta työnjaosta johtokunta päätti sopia aina kulloinkin tilanteen ja tarpeen mukaan.

Johtokunta kokoontui vuoden 2003 aikana kaikkiin kahdeksan kertaa. Kokouspaikkana käytettiin yleensä Karjalatalon kokoustiloja Helsingin Käpylässä. Kesäkuun kokous pidettiin Helky ja Jaakko Nevalan kotona Kerkkoossa. Elokuun kokous pidettiin karjalaisten kesäkodilla Helsingin Jolaksessa.

TILINTARKASTAJAT

Vuosikokous valitsi seuran tilintarkastajiksi vuodeksi 2003 Sirkka Koposen ja Irma Kauppinen. Heille varatilitarkastajiksi vuosikokous valitsi Maija Vuommertin ja Kaarina Vanhalan.

JÄRJESTELYTOIMIKUNTA

Vuosikokous valitsi järjestelytoimikunnan vetäjäksi Heljä Suverin ja muiksi jäseniksi Irma Kauppinen, Raili Kuosan, Linnea Laukassen, Jaakko Nevalan ja Riitta Sainion.

Toimikunnan päätehtävänä on ollut tarjoilu ja muu käytännön järjestely seuran tilaisuuksissa.

Viime vuonnakin toimittiin
KURKIJOKI-SEURAN TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 2003

SEURAN OSASTOT

Lappeenrannan osaston vetäjänä on vuonna 2003 toiminut Siiri Horttanainen, osastolla toimii 16 aktiivijäsentä.

Tampereen osastoa on puolestaan johtanut Olavi Kallioniemi.

Osastot jättivät omat vuosikertomuksensa vuosikokoukselle.

KURKIJOKELAIS-HIITOLAINEN SUKUTUTKIMUSPIIRI ON MYÖS TOIMINUT.

SEURAN JÄSENMAKSUT

Vuosikokouksen vahvistama jäsenmaksu vuonna 2003 oli 6 Eur/henkilö/vuosi ja ainaisjäsenmaksu 60 Eur.

YHTEISTYÖ KARJALA LIITON KANSSA

KATTOJÄRJESTÖ

Karjalan Liitto on seuramme kattojärjestö ja siksi luonnollinen yhteistyökumppanimme. Liitto informoi seuran johtoa säännöllisesti kiertokirjein ja muin tiedottein, joten osanotto liiton toimintaan on mahdollista.

TOIMINTASELOSTUS 2003

Seura on toimittanut Karjalan Liitolle vuosittain vaaditun toimintaselostuksen vuoden 2002 toiminnasta.

KEHITTÄMISHANKE 2001/syksy-2002/2003

Johtokunnan jäsenet Riitta Sainio ja Heljä Suveri (2001-2002) Anna-Maija Nurminen-Lempinen, ja Kaarlo Heinonen (2003) osallistuivat Karjalan Liiton järjestämille järjestötoiminnan seminaarikursseille ,se-

minaarit jatkuvat vuonna 2004. Seminaarin tarkoitus on karjalaisen toiminnan lähitulevaisuuden tavoitteet ja keinot sekä piirien ja liiton roolien täsmentäminen.

KARJALA LIITON UUDENMAAN PIIRI

Uudenmaan piiri on pitänyt yhteyttä kiertokirjein ja muin tiedottein. Seuran yhteydenpito piirin kanssa on ollut vähäistä. Piirin järjestämät tapahtumat ovat olleet muualla kuin pääkaupunkiseudulla Seura on maksanut piirinjäsenmaksun vuonna 2003.

PÄÄKAUPUNKISEUDUN KARJALAISEYHTEISÖT ry (PÄÄSKY)

Seura osallistui Pääskyn järjestämään kaatuneiden muistopäivän tilaisuuteen 18.5.2003 Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkillä Hietaniemen hautausmaalla Helsingissä. Seura osallistui lippukulkueeseen. Pääkaupunkiseudun Karjalaisyhteisöt ry:ssä on seuraamme edustanut Riitta Sainio.

SEURAN DIAKUVA-KOKOELMA

Kurkijoki internet-sivuilta on tallennettuja diakuvia n 3000, katsojien huomaamia virheitä on korjattuja ja muutamia uusia kuvia on lisätty. Diakuvia säilytetään kansallismuseossa Helsingissä.

Internet toimikuntaan ovat kuuluneet Kari Kiiski, Ville Laakso, Juhani Poutanen, Mauri Rastas ja Veikko Repo. Toimikunta ei koontunut vuonna 2003 kertaakaan.

SEURAN MUU TOIMINTA

Pitäjäsesittely oli 20.2. 2003 Karjalatalon juhlasalissa, siellä esitysvuorossa olivat Kurkijoki ja Koivisto. Kurkijokea esittivät Maija Inki, Kaarlo Kojo ja Kauko Virtanen. Kurkijoki-Seura järjesti kahvit. Yleisöä oli paikalla runsaasti.

Vuosikokous pidettiin 9.3.2003 Karjalatalon Sortavalasalissa, jossa puheenjoh-

tajana toimi Kari Rahiala. Mukana oli 20 seuran toiminnasta kiinnostunutta henkilöä.

Kevätretki tehtiin 17.5. 2003 Lappeenrantaan, missä vietimme Lappeenrannan osaston 30-vuotisjuhlaa.

Mukana retkellä oli 34 kurkijokelaisista ja heidän ystäväänsä.

Lappeenrantalaisia oli mukana 15 henkilöä.

Lounastimme kokoushotteli Marjolassa, josta lähdimme kaupunkikierrokselle. Kohteina olivat mm. vanhan linnon linnoituksen ja kaupunginmuseon Viipuri kokoelmat, yllätykseksemme lappeenrantalaiset tarjosivat kaikille kahvit torttuineen tunnelmallisessa kahvila Marjurskassa.

Yhteiseen valokuvaan koonnuimme ÄitiKarjala patsaalle.

Kurkijoki-Seura järjesti juhlatilaisuuden kokoushotteli Marjolassa, tilaisuudessa luovutettiin hopeinen ansiomerkki Siiri Horttanaiselle hänen pitkäaikaisesta työstään Lappeenrannan osaston vetäjänä. Harrastemerkin saivat Eeva Kemppinen, Aune Niskanen ja Aaro Poutanen. Kaikki mukana olleet Lappeenrannan osaston jäsenet kukitettiin ruusuin. Lauloimme, esitimme Kurkijoenhistorian lyhyesti ja kuulinme runonlausuntaa lappeenrantalaisten esittämänä ja lopuksi nautimme iltapalan ja kakkukahvit. Kiitos mukavasta ja antoisasta päivästä kaikille mukana olleille.

Karjalaisten kesäjuhlat Jyväskylässä 13-15.6.2003. Seura oli edustettuna kesäjuhlilla juhlatapahtumissa ja -kulkueessa.

Kurkijoen pitäjäjuhlat 26 - 27.7.2003 Loimaalla. Seura osallistui pitäjäjuhliin runsaslukuisesti. Myös seuran myyntipöytää pidettiin esillä niin ilta- kuin päiväjuhlassa. Seura järjesti valokuvanäytelyn joka sai hyvän vastaanoton.

Retki Pernajaan 20.9. 2003. Yksitoista seuramme jäsentä vieraili Kari Rahialan ja hänen vaimonsa

kutsusta heidän kesäpaikasaan Pernajassa. Kyläkierroksella isäntämme esitteli Pernajan keskiaikaisen kirkon ympäristöineen ja perehdytti kuulijat pitäjän historiaan. Sukututkimuksesta ja historiasta kiinnostunut Kari Rahiala kertoi monipuolisesta ja laajasta keräilyharrastuksestaan ja painotti kuulijoille muistitiedon tallentamisen tärkeyttä jälkipolville. Keskustelu jatkui isäntäväen järjestämän tarjoilun kyydittämänä. Kurkijoki-Seuran tuliaislahjana viety Tuija-pensas istutettiin talon seinustalle yhteisvoimin. Retki oli mielenkiintoinen.

Joulujuhla 14.12.2003 klo 14 Karjalatalon Viipuri salissa. Perinteistä seuran joulujuhlaa vietettiin monipuolista ohjelmaa kuunnellen, joulupuuroa syöden ja joululauluja laulaen. Juhlapuheen esitti Kari Rahiala. Helky Nevala oli sopinut Porvoon Ortodoksikirkon kuoron kanssa esiintymisestä ja kauniisti joululaulut kaikuivatkin, oli ilo kuulla monipuolista musiikkia. Joulujuhlaan osallistui n. 60 kurkijokelaisista ja heidän ystäväänsä.

YHTEISTYÖ JA EDUSTUS

Kurkijoki-Säätiön valtuuskunnassa 2003 ovat toimineet Jorma Kaartinen ja Eira Savolainen.

TIEDOTUSTOIMINTA KURKIJOKELAINEN-LEHTI

Loimaalla ilmestyvä kurkijokelainen-lehti on edelleen keskeinen tiedotusväline seuran toiminnassa. Lehden avulla jäsenet saavat tietoa seuran juhlista, retkistä ja muusta toiminnasta sekä ilmoitusten että raporttien muodossa.

KARJALA-LEHTI

Lappeenrannassa ilmestyvä Karjala-lehti on seuran toissijainen tiedotusväline, sitä käytetään tehtävään kuitenkin vain satunnaisesti.

JÄSENTIEDOTE

Seura lähetti jäsenilleen keväällä jäsentiedotteen. INTERNET

Löydät lisätietoa Kurkijoki-Seuran toiminnasta internet-sivuilta www.kurkijoki.fi

Kurkijoki-Seura ry johtokunta vuonna 2003

Riitta Sainio
puheenjohtaja
Jorma Kaartinen

varapuheenjohtaja
Eira Savolainen
sihtööri
Kaarlo Heinonen
Helky Nevala
Anna-Maija Nurminen-Lempinen
Heljä Suveri

Järjestelytoimikunta
Heljä Suveri vetäjä
Irma Kauppinen
Raili Kuosa
Linnea Laukkanen
Jaakko Nevala
Riitta Sainio

Toimintaa monenlaista

KURKIJOKI-SEURA ry Toimintasuunnitelma vuodelle 2004

1. Seura jatkaa yhteistoimintaa Kurkijoki-Säätiön kanssa
2. Seura osallistuu yhteistoimintaan kattojärjestönsä Karjalan Liiton kanssa
3. Seura osallistuu yhteistoimintaan Karjalan Liiton Uudenmaan piirin sekä Pääkaupunkiseudun karjalaisyhteisöst Pääsky ry kanssa
4. Seura toimii yhteistyössä omien alaostojensa Tampereen Seudun kurkijokelaisten sekä Lappeenrannan kurkijokelaisten kanssa
5. Tuetaan kurkijokelais-hiitolalaisista sukututkimuspiiriä
6. Seura osallistuu lippukulkueessa 16.5.2004 Kaatuneiden muistotilaisuuteen Karjalaan jääneiden muistomerkillä Hietaniemen hautausmaalla
7. Seura osallistuu Karjalaisten kesäpäiville 18-20.6.2004 Joensuussa
8. Seura osallistuu Kurkijoen pitäjäjuhlille 24-25.7.2004 Loimaalla
9. Seura järjestää kaikille jäsenilleen ja heidän ystävilleen tarkoitettuja perinnejä kulttuuri tilaisuuksia
10. Seura järjestää kevätretken , joka on tarkoitettu kaikille kurkijokelaisille ja heidän ystävilleen
11. Seura jatkaa erilaisen tuotteiden myyntiä seuran talouden vahvistamiseksi
12. Seura järjestää perinteisen joulujuhlan 12.12. 2004 Karjalatalolla Helsingissä
13. Tiedotus toiminnassaan jäsenilleen seura käyttää ensisijaisesti Loimaalla ilmestyvää Kurkijokelainen-lehteä sekä myös Lappeenrannassa ilmestyvää sanomalehti Karjalaa

Tampereen seudun kurkijokelaiset

Elma Kokkonen Kurkijoen Metsikon kylästä lähetti Kurkijokelaiseen ja edelleen museoon tämän kuvan, jossa hänen mukaansa ovat Heikki ja Olga Kuntsin lapset, kuvattu 3.9.1922. Olga oli Aino Sonnin (o.s. Kosonen Parikkalasta) sisar. Ainin puoliso oli Hiskias Sonni Metsikosta. Kuntsien asuinpaikka oli Elma Kokkonen muistikuvan mukaan Elisenvaara. Elma on saanut kuvan Ilmi Pulkkiselta Uuraisista. Ilmi oli Hiskias Sonnin vanhin tytär, nyttemmin kuollut.

Elma Kokkonen on kutsunut meidän kotiinsa Kalkkuun tiistaina toukokuun 18 päivänä klo 14. Osoite on Kalkunkatu 7. Elma on luvannut tarjota meille perinteistä kaurakiisseliä. Pidämme samalla kevätkokouksemme.

Elman osoite (Kalkunkatu 7) löytyy puhelinluettelon karttasivulta 12. Kalkkuun pääsee bussilla No 1 Keskustori-Kalkku.

Keskustorilta klo 13.36 lähtevällä bussilla ehtii perille sopivasti. Bussi kulkee pitkin Hä-

meenkatua ja Pirkankatua, ja saapuu Kalkkuun pitkin Tesomankatua, Kalkun kehätietä, Riistaniitynkatua ja Pitkänienmenkatua. Pitkänienmenkadun pysäkillä on syytä jäädä pois.

Pysäkiltä kävellään bussin kulkusuunnassa puolisen sataa metriä ja käännyttään oikealle Kalkun viertotielle. Sitä pitkin noin sadan metrin päässä alkaa Kalkunkatu, jonka varrella Elman tummanvihreä talo on toinen talo vasemmalla.

TN

MARTTAJÄRJESTÖ TUKEE ARJEN HALLINTAA

(PRESSI.COM) Marttajärjestö tukee kodin hyvinvointia ja perheiden arjen sujumista tarjoamalla kansalaisille ammattitaitoista kotitalousneuvontaa. Erityisen suosittuja ovat marttojen järjestämät ruuanlaittokurssit. Tänä vuonna 105 vuotta täyttävä marttajärjestö muistuttaa, että arjen askareiden ja kotitöiden sujuminen luo vahvan pohjan elämän hallinnalle ja tukee ihmisen itsenäisyyttä ja itseluottamusta elämän eri vaiheissa.

Marttojen ruuanlaitto-kursseista uusimpia ovat Kokataan yhdessä- ja Elinvoimaa ikäihmisille -kurssit. Kokataan yhdessä -kurseille nuoret tulevat tuttujen aikuisten kanssa. Eri-ikäisten vuorovaikutus ja yhteenkuuluvuuden tunne vahvistuvat yhdessä puuhatessa. Kursseilla monet ruuan terveellisyteen ja turvallisuuteen liittyvät asiat, esimerkiksi kasvisten merkitys, keittiöhygieniat ja työvälaineiden oikea käyttö tulevat tutuiksi. Vanhusevästöön hyvinvointia tukevat Elinvoi-

Kuva: www.marttaliitto.fi

maa ikäihmisille -kurssit, joilla valmistetaan helppotekoisia, maukkaita ruokia. Molempia kursseja järjestetään lähivuosina marttapiriliitoissa eri puolilla maata.

Marttajärjestö järjesti 17.4. vuosikokouksensa yhteydessä 105-vuotisjuhlan. Kunniajäseniksi kutsuttiin seitsemän ansioitunutta henkilöä, jotka ovat toimineet pitkään järjestön luottamustehtävissä: Maija Nevalainen Imatralta, Pirkko Ikonen Toivakasta, Raili

Puhakka Sippolasta, Eeva Erola Tampereelta, Salme Holma Tuusulasta, Birgitta Bröckl Paraisilta ja Anja Sillanpää Mynämäeltä.

Juhlassa jaettiin kaksi stipendiä kotitalousalan opiskelijoille. Stipendin saivat kotitaloustieteen opiskelija Katja Ivaska pro gradu -tutkielmaan Kotitaloustyö - perusteluja ja keinoja työn jakamiselle parisuhteessa sekä kuluttajekonomin opiskelija Sari Mäki pro gradu -tutkielmaan Leipäjonon arki.

Karjalainen kirjallisuus esillä 23.-24.4. Karjalatalolla

Karjalaista kirjallisuutta esitellään 23.-24.4. Karjalatalolla järjestettävillä "Karjalaisilla kirjamessuilla". Viime vuosina pitäjäjhteisöt ja muut karjalaisseurat ovat julkaisseet runsaasti luovutettua aluetta esittelevää kirjallisuutta, johon on tallennettu arvokasta karjalaista kulttuuriperintöä, tietoa kotiseudusta ja Karjalasta laajemminkin. Jotta mahdollisimman moni pääsisi tutustumaan näihin lehtiin ja ainutlaatuiseen kirjallisuuteen, tarjotaan pitäjälehtien tekijöille, pitäjä-

yhteisöille ja muille luovutetun alueen ja karjalaisuutta käsittelevän kirjallisuuden julkaisijoille tilaisuutta tulla esittelemään omia julkaisujaan 23.-24.4. Tilaisuudessa on myös karjalaiseen kirjallisuuteen liittyviä tietoisuuksia ja kirjailijahaastatteluja.

Tapahtuman alustava aikataulu: tapahtuma alkaa perjantaina 23.4. klo 14-18. ja jatkuu lauantaina klo 24.4. klo 11-18. Tilaisuus on kaikille avoin. Pöytäva-rauksia voi tehdä Karjalan Liitosta, p. 09 - 7288 1714

OIKAISU

Viime kerralla oli tekstit ja otsikot menneet jossain bittimaailman saloissa sekaisin ja Reenpään jutuksi mainittu olikin Martti Val-kosen juttu: "VENÄJÄ ON OSOITTANUT VALMIUKSIA KESKUSTELUUN". *Pa-hoittelemme erhettä*

tai p. 09 - 7288 170, tai mervi.piiipponen@karjalanliitto.fi. Pöydän hinta liiton jäsen-seuroille ja Karjala-kortin omistajille 20 euroa. Muille 50 euroa. Aikataulu- ja hintamuutokset mahdollisia.

Karjalan kielen kurssi Viipurissa 4. - 11.7.

Karjalan kielen kurssi pidetään Viipurissa 4. - 11.7.2004. Kurssilla voi vrestää karjalan kielen taitoja tai aloittaa opinnot aivan alusta. Kurssit järjestetään erikseen vasta-alkajille ja pitemmälle ehtineille. Opettajina ovat Jelena Bogdano-

va Petroskoin yliopistosta ja Olga Zharinova Karjalan pedagogisesta yliopistosta.

Aloitusryhmässä opetellaan ensin kuuntelemaan karjalaa ja sitten puhumaan alkeita. Asiointi kaupassa, tapaamiset, aterioinnit ja tervehtimiset ovat tilanteita, joita harjoitellaan karjalaa kielellä. Pitkään karjalaa opiskelleille tai sitä kotikielenä puhuville tai puhuneille tarjotaan tiiviimpää opiskelua.

Opintojen lomassa tarjolla on monipuolista kulttuuriohjelmaa. Kurssin hinta opetuksineen on 290 euroa, opiskelijoille 170 euroa. Lisäksi kuljetus 60 euroa (meno-paluu junalla) ja 34 euroa ryhmäviisumi. Muutokset mahdollisia.

Ilmoittaudu 6.6. mennessä Karjalan Liittoon, p. (09) 7288 1716. Lisätietoja

Karjalan Liitosta, p. (09) 7288 170 tai www.karjalanliitto.fi.

Professori Yrjö Kaukiainen

KARJALAN HISTORIA - RAJAN HISTORIA

Karjalan historian tutkimuksessa suuri ongelma on aina ollut tutkimusalueen määrittely. Harva maantieteellis-etninen käsite on ollut yhtä epäselvä tai monimerkityksinen kuin Karjala. Tänä päivänäkin me puhumme Etelä-Karjalasta, Viipurin-Karjalasta, Laatokan-Karjalasta, Itä-Karjalasta, Pohjois-Karjalasta, Vienan-Karjalasta ja vielä vaikkapa Tverin-Karjalasta, ja historiasta löytyy lisää esimerkkejä Karjala-loppuisista aluenimistä.

Erään Karjalan historiaan perehtyneen tutkijan mukaan erilaisia Karjalaita on ainakin yhdeksän, ja itse

asiassa samaan luetteloon voisi lisätä vielä eteläisimmän Savon ja pohjoisen Inkerinmaan, joiden väestöissä karjalainen elementti on joko alunperin tai myöhempien väestöliikkeiden seurauksena ollut hyvin merkittävä.

Tarve etsiä yhtä ainoaa ja "oikeaa" Karjalaa juontaa juurensa 1800-luvun kansallisuusaatteen innoittamiin käsityksiin Suomen kansan synnystä alkuheimojen, suomalaisten, satakuntalaisten, hämäläisten ja karjalaisten kautta, taval-

laan niiden syntyessä. Historialliset lähteet eivät kuitenkaan pysty kerto-

maan, millaisia yhteiskunnallisia instituutioita nuo heimot olivat saati sitten, millainen heimohenki niitä sitoi yhteen tai erotti toisistaan. Arkeologiset löydöt kyllä osoittavat maamme esihistoriallisen asutuksen muodostaneen melko selväpiirteisiä ryppäitä, joita voidaan pitää enemmän tai vähemmän omaleimaisina kulttuurialueina.

Voidaan kuitenkin väittää, että (Varsinais-) Suomi tai Häme eivät ainakaan historiallisena aikana olleet sellaisia selvärajaisia kokonaisuuksia, kuin minä kansallisromantiikka ne halusi nähdä. Vielä suuremmassa

määrin tämä pitää paikkansa Karjalan kohdalla: yhtenäisestä Karjalasta voidaan puhua vain arkeologisena löytöalueena, mutta niin sanotun kolmannen ristiretken kärjistävät konfliktit johtivat sen jakautumiseen "idän" ja "lännen" valtapii-reihin.

Keskiaikaisten valtarajojen merkitystä ei pidä liioitella - Pähkinäsaareissa sovitut rajalinjat ei tietenkään eristänyt näitä osia toisistaan - mutta viimeistään keskiajan lopulla poliittisen vallan ote tiukkeni myös rajaseuduista. Vähitellen myös uskonnollisenjaon merkitys korostui ja valtaraja muuttui kulttuurirajaksi.

Yhtenäinen Karjala on siis epähistoriallinen käsite, koska sellaista ei ollut koskaan historiallisena aikana. Ruotsin suurvalta-ajalla (1617 - noin 1706) kokonainen "arkeologinen"

Karjala kuului kyllä yhteen valtakuntaan (Käkisalmen lääni tosin vain ns. voittomaana), mutta silloin Laatokan-Karjalasta lähtenyt uudisasutus oli jo ehtinyt luoda itään uusia "Tyttäri-Karjalaita", joissa itäinen karjalainen kulttuuri säilyi koskemattomana. Eikä se hävinnyt Laatokan-Karjalastakaan, sillä Ruotsin-aika jäi siellä suhteellisen lyhyeksi. Vasta 1800-luvun jälkipuolella ja Suomen itsenäisyyden parin ensimmäisen vuosikymmenen aikana muodostui se Suomen-Karjala, jota olemme tottuneet pitämään itsestään selvytyksenä.

Karjalan historia ei siis voi olla minkään yhtenäisen aluekokonaisuuden historiaa. Historiasta ei löydy edes lyhyttä kautta, jolloin kaikki Karjalaksi kutsutut alueet olisivat olleet samalla puolella "idän" ja "lännen" välistä rajaa. Tuo raja

ei myöskään koskaan siirtynyt kokonaan Karjaloiden ulkopuolelle.

Näin Karjaloiden maat ovat aina olleet rajamaita, jaettuja maita, ainakin poliittisessa mielessä toiset itää, toiset länttä. Tämä tietysti tarkoittaa sitä, että "Karjalalle" ei voida koskaan kirjoittaa sellaista itsenäistä tarinaa idän ja lännen välissä kuin Suomelle. Mutta ehkä juuri sen takia Karjalan historia on erityisen kiinnostava - sen avulla voidaan ehkä oppia ymmärtämään, miten suuri merkitys tuolla valtarajalla on ollut kulttuurien välisenä kosketuspintana, kuinka paljon se on estänyt ihmisten välistä kanssakäymistä, millaisia vaikutteita sen yli tai läpi on suodattunut. Kiintoisaa on myös kysyä, miten tämän kahtiajaon kokivat itse karjalaiset, ne ihmiset jotka noita alueita halusivat asua tai joutuivat asumaan?

Lähetäjä: ProKarelia www.prokarelia.net
Heikki A Reenpää, professori, spokesperson
Rauno Meriö, kenraaliluutnantti
20.04.2004

Avoin kirje kansanedustajille ja ministereille

CC: Karjalaiset yhteisöt ja Karjalan Liitto

PARLAMENTARISMI JA KANSALAISJÄRJESTÖTOIMINTA

Suomi EU:n jäsenenä on suuntautumassa aidoksi kansalaisyhteiskunnaksi. Aloitteiden, ideoiden ja valvonnan suunta kulkee kansalaisilta parlamentaarille päättäjille. Päinvastaiset ra-

kenteet ovat lähinnä historiallista painolastia.

Karjalan Liitto jäsenjärjestöineen on tehnyt erinomaista työtä pakkoluovutetun Karjalan kulttuurin tallentamisessa ja ylläpitämisessä sekä toiminut karjalaisten kokoavana voimana. Tältä osin Liiton historia on kunniakas ja esimerkillinen.

Liitto on ollut voimaton pakkoluovutettujen alueitten palauttamisen edistämässä. Asia on jäänyt juhlapuheiden sekä lähi-alueyhteistyön ja Pohjoisen ulottuvuuden taustalle. Noin 60.000-päistä karjalaista kenttää ei ole aktivoitu edistämään palautusta. Kuitenkin Liiton johto yksiselitteisesti sanoo, että palautus on keskeinen tavoite ja toiminnan päämäärä.

Tilanne on käsittämätön ottaen huomioon maamme sotamienetykset: noin 95.000 kuollutta, 240.000 haavoittunutta, 420.000 evakkoa, 80.000 sotalasta,

85.000 sotaorpoa, 300 milj. kultadollarin sotakorvaukset, aluemenetykset, ns. sotasyölyllisten tuomitsemisen häpeä, valvontakomission, NL:n painostuksen aika ja suomettumisen aika.

Syy tähän voimattomuuteen on yksinkertainen: kansalaisjärjestön ja parlamentaarisen päätöksenteon roolit ovat menneet sekaisin.

Palautukseen liittyviä parlamentaarisia päätöksiä ei ole. Ainoa parlamentaarinen toimintamalli on vaike-neminen. Kolme suurinta eduskuntaryhmää valitsee Liiton hallituksen ja Liittovaltuuston puheenjohtajat. Miten he voisivat asettua

ryhmä- tai puoluekuria vastaan? Millainen tulevaisuus heillä silloin olisi parlamentaarikkoina tai kansalaisjärjestön johtajina?

Esitämme vakavan huolestumamme suomalaisen parlamentarismin uskottavuudesta ja ihmisoikeuksien vaalimisen tasosta tässä asiassa.

Ehdotamme, että puolueet kieltäytyvät tämän tyyppisistä valinnoista ja jättävät ne kansalaisjärjestöjen itsensä tehtäviksi. Vetoamme kaikkiin kansanedustajiin, etteivät he asetu puheenjohtajaehdokkaiksi merkittäviin kansalaisjärjestöihin.

Valtiojohtodolla laajasti ymmärrettynä on erittäin tärkeä tehtäväkenttä palautukseen liittyvän syvällisen poliittisen ja kansalaiskeskustelun edistämässä sekä asiaan liittyvässä valmistelu- ja päätöksentekotyössä. Valtiojohtoon tulee ansaita kansalaisten kunnioitus ja äänestäjien tuki parlamentaarisen järjestelmän edustajina, ei kansalaisjärjestöjen johtajina.

Toivomme Teidän ystävällisesti ottavan kantaa näihin ihmisoikeuksiin ja parlamentarismin toimivuuteen liittyviin peruskysymyksiin. Kiitoksia paljon ajankäytöstänne.

Suutari Talikka

Vielä 30- luvulla käsi-työläisammatit olivat hyvin arvostettuja. Suutarit, räätälit, ompelijat, hierojat, kupparit, muurarit, kirvesmiehet, puusepät,längen tekijät, kehrulit, kutojat ym olivat minun lapsuudessani tärkeitä ihmisiä kaikki.

Erikoista kiinnostysta tunsin suutarin ammattiin. Johtuiko se sitten henkilöstä vaan kyllä jaksoin istua ja katsoa pitkäät ajat pienenä kun suutari Talikka työskenteli.

Kerran olin isän kanssa hevosella hakemassakin häntä. Hyvissä ajoin tuli ilmoitus että minä päivänä ja mistä talosta hän oli haettava. Silloin, se oli Tervajärven Pitkänen se paikka. Kaksi kookasta puulaatikkoa kannettiin rekeen ja pyöreä istuin, suutarin pälli.

Meillä kotona oli tuvan peräpenkki valoisuuden tähden valittu ja raivattu valmiiksi kaikesta häiritsevästä. Suuri lakilamppu oli siinä yläpuolella ja toinen lamppu vielä varattu ikkunapieleen. Ensin suutari levitti kaikki työkalunsa si-

hen penkille. olihan siinä monenlaista raspia,kaavaa, lestiä, vasaraa, koukkua ja mitä kaikkea lie ollutkaan. Niitä sai katsoa vaan ei koskea.

Minulle suutari varasi vanhasta muistista oman istumatilan siihen työskentelypaikkansa läheisyyteen. Kenkien teko alkoi siitä että ensin otettiin mitat. Mittanauhalla merkittiin paperiin sentit ja sitten vielä piti sukasiliaan polkea jalan kuva suurelle pahville. Jollakin timperin kynällä suutari veti ääriiviivat. isä kantoi ison torven parkittua nahkaa josta sitten alkoi kaa-voilla eli mynstereillä nahkan leikkaus.

Pohjanahka oli ostettu kaupasta/ muut nahat olivat omien eläimien nahkoja. Muistaakseni kirkonkylällä oli karvari joka nahat valmisti. Saappaisiin tehtiin ensin ääret, varret ja kautot. Pikilangan teko ja harjaksien kiinnitys pikilangan päihin oli jännää seurattavaa. Lankaa kerästä vyyditettiin oikealla kädellä vasemman käden peukalon ja kynnärpään välille. Lanka

ostettiin kaupasta vaikka mummo kyllä osasi kehrätäkin aivinoista sellaista hyvää lankaa joka kelpasi nahan ompeluun. Sitten otettiin pikilappu ja alettiin vetää sitä lankaa pikilapun läpi niin että se tuli kokonaan mustaksi, sileäksi ja kiiltäväksi. Silloin se olikin jo pikilanka eikä enää virpirihmaa.

Pikilangan molempiin päihin laitettiin harjas. Se tapahtui pyörittämällä virpeä ja harjasta jotakin kovaa pintaa vasten. Osattiin sitä pikeäkin tehdä kotona tervasta vaan kaupasta sitä sai sellaisina suorakaiteen muotoisina pötkyinä jossa oli teksti: Suutarin pikeä.

Sitten vaan kaksi yhdistettävää nahkan palaa kuikkaan vai lokiksiko sitä. sanottiin. Naskalilla reikä nahkaan ja virpeä vedettiin kummastakin päästä niin että syntyi tiukka ommel.

Pohjan kiinnitystä varten valmis kauto laitettiin lestiin, päälle liimattiin pohjanahka joka kiinnitettiin pienillä puunauloilla. Niitäkin nauloja sai kirkonkylän hyvin varustetuista liikkeistä. Pohjanahka kasteltiin että siihen sai naskalilla reiät puunauloja varten

Suutari pisti aina puolen-

kymmentä puunaulaa huu-liensa väliin ja siitä napsi ne yksi kerrallaan kengän pohjaan. Naputteli lyhytvartisella vasaralla kiinni, Pohjan kiinnittämisen jälkeen laitettiin kantalappuja ja päällimmäiseksi kumikor-ko. Kovasti teki mieleni yrittää niitä puunauloja naputella sinne pohjaan. Samoin sitä rissalla kengän äärien koristelua.Kerran antoi suutari kostutetun nahanpalan ja antoi minun yrittää kuvioida sillä rissalla sitä nahkaa.

Eihän siitä mitään tullut ja ajatuksissani päättelin että kyllä minä vielä kerran osaan kun isona rupean suutariksi. Lopuksi lesti vedettiin koukulla kengän sisältä. Se minua jännitti että lähtekö se pois. Ei hätää, mestarismiehellä se onnistui kyllä. Sitten raspittiin sisäpohja ja liimattiin sisävuori..

On sanottu että suutarit ovat kaikki suuria filosohveja. En tiedä onko perää kun minulla ei ole enempää kokemusta. Kerran me naapurin Ainon kanssa löydettiin meijerin kankaalta suutari jolla oli vihreä sytytyslanka perässä. Ei uskallettu enempää seurustella sen kanssa vaan vietiin Lopot-

tiin tieto ja pioneerit kävivät sen purkamassa. Se oli räjähtämätön.

Olihan Talikallakin kerran oppipoika vaan ei kauan. oli hän liian vaativa sille hiljaiselle pojalle, eikä se poika-, ressu osannut edes kunnolla suutarin mielestä istua siinä nahoitetun puupytyn päällä. Poika lähti muihin hommiin. olin myös kuullut kerrottavan että suutarit kantoivat juoruja kun liikkuvat niin suurella aluella. Tulivat kunkin talon tavat tutuiksi.

En minä älynnyt mikä on juoru ja mikä muuta puhetta. Minun kanssani suutari keskusteli leppoisasti.

Meidän apulaiselle hän kyllä suuttui tulisesti kun Selma lauantaipäivänä olisi luutunnut suutarin nurkan-kin. Sunnuntaina ei töitä tehty ja silloin suutari luki minulle vanhoista Yhteishyvistä Sattuman Ville-ruoja.

Opin kyllä aikaisin lukemaan vaan en osannut lukea Yhteishyvän vanhanaikaista tekstiä. Minä kerroin huoliani hänelle ja näytin Suomen Kuvalehdestä Läkerol-pastillin mainosta. Se oli silloin uutta ja olin jo pari kertaa pyytänyt isää tuomaan sitä Lopotista

vaan aina oli sattunut muun nimistä. Talikka sanoi että vuotaha tyttö ku mie miän Lopottii issäis kanssa.

Se lähtö tapahtuikin seuraavalla viikolla kun isä lähti viemään meijeriin kahta 50-litraista kermatonkkaa. Nuori vasta ajoon opetettu Sirkkatamma oli aisoissa. Ehtivät pihasta vasta riihirinteelle kun hevonen pelästyi jotakin pihasta kuulunutta rumahdusta, hyppäsi ja reki kaatui.

Riihisärkkä oli hyvin jyrkkä ja suutari kuin myös kermatongat putosivat ja lähtivät vierimään rinnettä alas. Toisen kanssani suutari keni ja kerma valui maahan ja suutarin mustalle ulsterille. Isä pysyi jotenkuten reessä ja sai hevosen rauhoittumaan.

Vaihdettiin vanha Valko reen eteen puhdistettiin kuumalla pyyhkeellä suutarin takki ja otettiin kerma joka oli tähteellä ja Lopotti-reissu tuli tehtyä. Ja mikä parasta suutari oli haaverista huolimatta muistanut lupauksensa ja tuonut minulle Läkerol- pastillia. Ei tullut minusta suutaria vaikka arvostin ja arvostan vieläkin suutarin ammattia.

A K.

Tärkeä ystävä

Ystävä on etenkin naispuolisille tärkeä, kuin lapsille leikkikaveri. Jos on nähnyt esim. pienten tyttöjen eron kesäloman jälkeen, miten herkkä ja aito tapahtuma se on ymmärtää ystävyyttä.

On niitä isoja miehiä, jotka sanovat ystävyyttä turhaksi ajan kuluksi "akkojen kälätykseksi". Samal-

la miehellä voi olla työsään kaverit joiden kanssa jakaa tunteita tai Vaimo joka on mukana kaikessa kuin "piski". Toki mies ja nainen voivat olla ystäviä.

En tiedä mikä täydellisen ystävyyden määritelmä on? Onko edes täydellistä ihmistä? Jos joidenkin kanssa esim. lomamatkalla viihtyy, kotimaassa "suhde"

yleensä väljähtyy. Toisaalta taas jonkun kanssa ystävyys jatkuu,vaikka olisi vuosikymmeniä vierähtänyt yhteyttä pitämättä.Näin kävi Sirpalle ja minulle, ihme ja kumma hänen miehensäkin tuntui heti ystävältä, vaikken häntä ennen tutenutkaan. Sirpa on toisin Hiitolasta. Eräs työtoverini oli "meidän Lopotista", eikä tullut silloin edes puheeksi. Nyt vasta on evakot mielessä.

Muut lapsuus ja nuoruus ajan ystävät ovat kadonneet

maailman tuuliin, kun olen asunut 13 paikkakunnalla. Ystäviä muistellessa kahdelta olen sukunimenkin unohtanut. Pitkä aikaisin ystäväni on Tampereella, tuli 50 vuotta täyteen kun tavattiin. Joskus olen miettinyt, mitenkä meistä on tullut ystäviä kun olimme ja olemme erilaisia vieläkin? Se on ainakin varmaa kun vanhaksi tulee on vaikea saada uusia ystäviä. Meikäläisillä ei ole sellaisia muistoja, että leikittiin naapureina, käytiin samaa koulua ja

mentiin lähi kylille naimisiin. Siinä sai kaikki elämän vaiheet yhdessä käydä ja kun juoksu jalat heikkeni avuksi tuli puhelimet. Kerran haikeana kuuntelin Rautalammilla kun "viimeinen tytöistä "laski kukkalaitteen kertoen tämän.

Sain noin parikymmentä vuotta sitten tietää että pienenä minulla on ollut tosi ystävä. Eräs poika olisi halunnut minut kotiinsa leikimään. Pojan isä oli toden- nut" Ei he, sitä tyttöä meille anna". Poika ei hellittänyt

"Myydään lehmä ja ostetaan Anna". Sattui sitten kerran että tämä poika toimitti Kurkijoen kirkon mäellä "kirkko komennon". Se oli mitä kaunein päivä ja mieleen painuva tapahtuma. Jälkeen päin menin ja sanoin papille "Nyt on kiloja enemmän, mutta hinta halvempi". Meni siinä puhetyöläinenkin hiljaiseksi, joskin pian osasi yhdistää. Että sellainen leikkikaveri.

Lämpimät terveiset.

Anna

Katsaus talvisiin tapahtumiin v 2004

Kulumassa oleva vuosi-han on nimetty kotiseutumatkailulle, samoin kuin nuorten perheiden vuodeksi. Talvi on kääntynyt kevääksi ja talviset harrasteetkin myötäilevät lähestyvää kesää. On kuitenkin paikallaan pieni silmäys kuluneeseen aikaa talvisin tapahtumiin.

Itse kun olen usein huomauttanut liikunnan tärkeydestä ja ajan jakamisesta "nuorilta vanhemmilta" myöskin lapsille, olla heidän kanssaan ja tukea jotakin harrastusta. Mikäpä se tänätalvena olisikaan ollut parempi vaihtoehto kuin ulkoilu kaikissa muodoissaan. Kun en itse jaksakaan kovinkaan ripeästi liikkua järjestin nuorten ja lasten', yhdessäolon kotimaastooni.

Talven -04 leirinuotiolla makkaranpaistossa. Kuva: Aino Koppi

Päivä sisälsi pulkkamäkeä, hiihtämistä, moottorikeikka-ajelua ja tietysti makkaranpaistoa nuotiolla, kyytipojaksi nakeille mustikkasoppaa, kuten ennen-vanhaankin hiihtäjille. Siinä sivussa maistui kahvi pullineen ja kaikilla oli hauskaa. Lapset erikoisesti nauttivat siitä, että isä tai äiti oli mukana. Mäkeen mahtui yli 50 taapertajaa. Kun kysyin lapsilta mikä heistä tulee suurena, vastasi yksi pojista "ehrottomast moottorikelkka kuski", toinen vastasi tulevaisuudestaan "sivari". Kyllä lapset ovat ihania ja aitoja, totesin sen jälleen kerran.

Mutta Pinja Koppi 5-v (pian 6) otti talven riennoista hänelle itselleen hauskimman, eli hiihdon. Tässä hän esittelee talven tuloksiaan, kädessään sen koulun kuva valettuna, mihinkä hän pian menee opettelemaan elämänsä aakkosia. Isomummona toivotan lap-

selle siunausta pyrkimyksissään. Samoin myös kaikille muillekin lapsille ja nuorille. Pidetään huolta toisistamme silloinkin, kun on huono-olo. Mikään ei kestä ikuisesti, se parempi päivä tulee ajallaan. Mutta

eiliseen ja huomiseen on yhtä pitkä matka, nyt elämme tätäpäivää ja suunnittelemme jo huomisen touhuista. Kiitetään eletystä ihanasta talvesta

Aino Koppi Noormarkku.

Talven 2004, Pinjan henkilökohtaiset saavutukset. Kuva: Aino Koppi

VAIHTOAUTO VIIKONLOPPU

24.4 - 25.4

La 10 - 14 ja su 11 - 14

Esimerkkejä 300:n auton suurvalikoimasta

-97 BMW 523i Triptronic, ilm	84 tkm	26 900	-00 Skoda Octavia 1.6 HB	110 tkm	12 600
-88 Chevrolet Camaro Sport Coupeml.	105 tkm	9 900	-00 Skoda Octavia 1.9 TDi Combi	148 tkm	17 900
-99 Chrysler Grand Voyager STW, ilm	182 tkm	23 500	-98 Toyota Avenis 2.0 TD ST	141 tkm	16 900
-02 Citroen Xsara break 2.0 HDi, ilm	70 tkm	20 900	-00 Toyota Avenis 2.0 5-ov, ilm	136 tkm	17 900
-00 Fiat Punto 1.2 3-ov	43 tkm	9 900	-98 Toyota Corolla 1.3 Terra STW, ilm	122 tkm	12 900
-98 Ford Ka 1.3 3-ov	87 tkm	8 900	-99 Toyota Corolla 1.3 Liftback	88 tkm	12 900
-99 Ford Fiesta 1.3 Amb 5-ov	77 tkm	9 900	-00 Toyota Corolla 1.6 STW, ilm	146 tkm	14 200
-97 Ford Escort 1.8 Ghia 4-ov, alut.	114 tkm	10 800	-00 Toyota Corolla 1.6 Linea Terra 5-ov	48 tkm	16 500
-97 Ford Escort 1.6 Ghia 4-ov, ilm	56 tkm	11 600	-00 Toyota Corolla 1.4 Linea Terra 4-ov	64 tkm	13 400
-98 Ford Focus 1.6 Amb 5-ov, ilm	94 tkm	13 900	-00 Toyota Corolla 1.6 LB	75 tkm	14 900
-99 Ford Focus 2.0 Ghia 4-ov	38 tkm	15 800	-02 Toyota Corolla 1.4 5-ov, HIENO!	21 tkm	17 900
-95 Ford Mondeo 1.8 STW, ilm.	156 tkm	10 700	-03 Toyota Corolla 1.4 4-ov, ilm	12 tkm	18 900
-00 Ford Mondeo 1.8 Amb+ 4-ov, ilm	113 tkm	15 900			
-01 Ford Mondeo 2.0 TD 4-ov	171 tkm	23 800	-00 VW Polo 1.6 Classic	87 tkm	11 900
-96 Honda Accord 2.0i 4-ov	204 tkm	10 900	-95 VW Vento 1.8 CL 4-ov	150 tkm	8 400
-99 Lada 110 1.5 4-ov	50 tkm	6 800	-96 VW Vento 1.8 CL 4-ov	137 tkm	9 500
-02 Lada 112 1.5 HB	70 tkm	7 800	-97 VW Vento 1.8 CL 4-ov	138 tkm	11 900
-99 Mitsubishi Carisma 1.6 GLX, ilm	58 tkm	16 800	-01 VW Bora 1.6 X-Class	108 tkm	16 900
-02 Mitsubishi Carisma 1.6 Autom., ilm.	19 tkm	21 900	-98 VW Golf 1.6 Trendline 3-ov	107 tkm	14 900
-00 Mitsubishi Pajero 2.8 GLS TDiC	66 tkm	43 500	-00 VW Golf 1.6 Comfort 3-ov	77 tkm	16 600
-98 Mitsubishi Pajero 2.8 GLS TDiC	172 tkm	32 200	-98 VW Passat 1.9 TDi 110hv 4-ov, ilm	253 tkm	15 900
-99 Mitsubishi Space Wagon 2.0 GLXi	82 tkm	18 500			
-00 Nissan Micra 1.0 Aveo 3-ov	37 tkm	9 400	-03 Yamaha YZF R	6005 tkm	10 900
-97 Nissan Primera 1.6 GX	75 tkm	12 900			
-00 Nissan Primera 1.6 Si, aut.ilm., alut	70 tkm	17 400			
-01 Nissan Terrano 2.7 Dsl, ilm.	107 tkm	28 900			
-99 Opel Astra 2.0 DTi 3-ov, ilm	193 tkm	9 800			
-99 Opel Vectra 1.6 4-ov	87 tkm	14 900			
-00 Opel Vectra 1.6 4-ov	73 tkm	15 900			
-00 Peugeot 206 GTi Sxalut.	76 tkm	16 800			
-01 Peugeot 307 XR 1.4 3-ov	28 tkm	13 800			
-01 Peugeot 406 Break 2.0 HDi, ilm	112 tkm	24 900			
-96 Pontiac Trans sport, ilm	176 tkm	13 900			
-95 Renault Clio 1.3 RN 3-ov	92 tkm	6 600			
-00 Renault Laguna Break 1.6, ilm	145 tkm	15 900			
-00 Renault Megane HB 1.9 DTi	112 tkm	14 900			
-00 Saab 9-3 4-ov SE 2.0i	99 tkm	20 900			
-98 Saab 9-3 5-ov SE 2.0i	111 tkm	16 800			
-99 Seat Gordoba 1.9 TDi vario	155 tkm	10 900			
-99 Seat Toledo 1.9 SDi Magnum	150 tkm	13 500			
-00 Skoda Fabia 1.4 HB Classic	72 tkm	10 900			
-01 Skoda Fabia 1.4 sedan	48 tkm	11 900			
-01 Skoda Fabia 1.9 SDi Combi	121 tkm	15 300			
-97 Skoda Felicia 1.3 LXi	72 tkm	6 900			
-97 Skoda Felicia 1.9Dsl Combi "paku"	127 tkm	10 500			
-98 Skoda Octavia 1.9 TDi HB	101 tkm	13 900			
-98 Skoda Octavia 1.6 HB	72 tkm	14 900			
-99 Skoda Octavia 1.8 GLX Combi	48 tkm	17 900			
-00 Skoda Octavia 1.9 TDi HB	137 tkm	18 900			

MELLILÄN
Auto oy

Lamminkatu 39 LOIMAA Puh. (02) 7636 710 www.mellilanauto.fi

Uhkaako sairaalloinen liikalihavuus hyvinvointiasi?

Valitettava tosiasia on, että yli puolet suomalaisista ovat sairaalloisen lihavia. Liikalihavuus, kivut ja säryt johtuvat oikeastaan köyhän ravitsemuksen synnyttämistä oireista. Tyypillistä sille on vitamiini-, hivenaine- ja mineraalivajeesta aiheutuva uupumus. Liikakilojen myötä tulee suuri riski lisääntyviin verisuoni-, sydän-, suolisto- ja keuhkosairauksiin. Myös diabetes sekä syövät ovat lisääntyneet samaan tahtiin, kun ihmiset ovat entisestään lihonneet.

Nykyinen terveydenhuolto on ainoastaan sairausbisnestä. Lääketeollisuudella ei ole oikeastaan mitään tekemistä terveyden eikä sairauden ennalta ehkäisyn kanssa. Lääkehuolto keskittyy sairaana olemiseen ja sairauden oireiden käsittelyyn.

Ylipaino on taloudellinen ongelma - ei biologinen. Ta-

loudenlait ovat tuhoamassa ihmisten elämän. Tällä hetkellä ruoka- ja lääketeollisuus ruokkivat toisiaan salakavalalla tavalla, koska suurinosa tämän päivän sairauksista aiheutuu köyhästä ravinnosta, jota ruokateollisuus tuottaa. Ravitsemus- ja makeisteollisuuden takana on yhä yleisemmin myös tupakka- ja alkoholi-teollisuus.

Vääränlaisella ravinnolla ihmiset alkavat lihoa, joka aiheuttaa sairautta. Ravinto- ja lääketeollisuuden edun mukaista onkin pitää ihmiset lihavuuden kierteessä.

ALKAKAA ELÄÄ TERVETÄ ELÄMÄÄ

Informaatiota hyvinvoinnista ja terveenä olemisesta ei ole nimeksikään. Kaikki lääketieteellinen tutkimus on tehty sairaudesta.

Miten sitten voi saavuttaa terveyden ja hyvinvoinnin?

Sen voi saavuttaa lääketieteellisten rakenteiden ulkopuolella. Lääkärit eivät kerro potilailleen lisäravinteista, vitamiineista eikä mineraaleista. Ainut tapa oppia uutta tietoa, uusia arvoja, on saada informaatiota ihmiseltä ihmiselle, koska silloin ollaan aktiivisessa keskustelussa. Luonnontuotteiden markkinoijat vievät eteenpäin tietoa ja tuotteita, joilla ihmiset voivat parantaa elämänsä laatua ja saavuttaa kaipaamansa huippuelämän.

Katsokaa mitä syötte, otakaa sopiva määrä vitamiineja ja mineraaleja! Tutkikaa ja käyttäkää lisäravinteita ja antioksidantteja! Liikukkaa ja kuntoilkaa tukeakseen hyvinvointianne mieltäytykää hyväksymästä ikääntymisprosessia!

Tehkää parantava muutos elämäntapoihinne ja asettakaa itsellenne terveellisiä tavoitteita! Unelmat täyttyvät vain tekemällä.

Huippuelämän puolesta puhuva:extreme-urheilija

Maarit Laakkonen

ONKS TIETOO VASTAUKSET

1. Lemmenjoen kansallispuisto
2. kieliä
3. Raippaluodon silta
4. Raamattu
5. Koski
6. islannissa
7. Nilkassa
8. Siiri Angerkoski
9. Veren valkosolu
10. Kahdeksan

MUSIIKKIVÄEN PALVELUPAIKKA LOIMAAN MUSIIKKI

Puh. 7622 950, Oikokatu 3
Avoinn: ma-pe 10-17.30 la 10-14.00

IKKUNANPESUA, PERUSPESUA JA VAHAUSTA.

LOIMAAN SIIVOUS
Päivi Ojala Oy
Puh. 02-762 1027
0500-478 344

DEOSAN
-pesuaineiden myynti ja edustus.

TILAA Kurkijokelainen

KukkaBox
Puh. 762 2669

Vastapäätä Loimaan Aluesairaala

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

Asianajotoimisto HEIKKI RANTANEN

Varatuomari
Julkinen kaupanvahvistaja
Kauppalankatu 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

Asianajotoimisto JARI HEIKMAN OY

Varatuomari Jari Heikman
varatuomari Kaarina Nylamo
oik.yo Tiina Tähtinen
Turuntie 8-14, II krs. Loimaa,
puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

Kurkijokelainen

Loimaan Seudun Karjalaiset r.y. tarjoaa teemanumeronsa ilmestymisen johdosta kahvit pe 30.4. klo 10-14 toimituksessa.

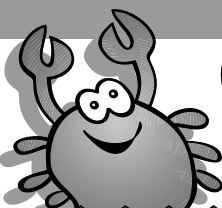
Tervetuloa

Perjantaikahvit

Samalla voi lukea karjalais-aiheisia lehtiä, tutustua myyntituotteisiimme, ja tavata tuttuja. Siinä samassa kuulemme mielellämme mielipiteesi lehdestä ja ideasi toiminnasta.

Kurkijokelaisen toimisto on avoinna aina tiistaisin ja perjantaisin klo 9-14 eli paikallisesti katsoen toripäivinä.

TERVETULOA KURKIJOKELAISEEN, Vesikoskenkatu 13 as 21, sisäänkäynti porttikongista.

Saksitut hinnat!

Tarjoukset voimassa:
perjantaina 23.4.2004

OLVI
I-OLUT 6-pack
249
(1,25 l)
sis.pantit

Suomalainen NAUDAN PAISTI-JAUHELIHA
450
kg

Bravo
BANAANISUKLAAJATELO 1 L
069

VALION GRANDI MEHUJUOMAT 2 dl
100
5 prk

SUOMALAINEN TOMAATTI
399

CHICK BROILERIN MARINOITU RINTALEIKE n. 800 g
469
pkt

KOTIUUNI PULLAT 480-630 G (4,17-5,60 kg)
269

VALION ARKIJUUSTO
499
kg

Keskitä ostoksesi!
Kerää Hackman Handy-veitset.

HACKMAN
Nyt saat tupla-merkit!
Spar-merkkejä keräämällä voit ostaa Hackman Handy-veitset! Huippuvedullisen keräilyhintaan. Aloita keräily jo tänään! Lisätietoja Eurospar- ja Spar-myyrmaloista. Kysy keräilyseittettä ja merkkejä kassalta. Keräilyaika: 12.1.-25.4.2004

ROSTENIN MANSIKKAPITKO 370 G (7,27 kg)
269

SUOMALAISET ISANNANPIHVIT
490
kg

Alko 762 2062
nonstop parturi 040-765 7028
Kahvila 762 4432
LOP-Kultapiste 763 2150
Oigatar 762 1413
Ritvan ja Olin Eines-keittiö 763 68520

SPAR LOIMAA
Kauppias Sami Toivonen
puh. (02) 763 6850
ma - pe 7-21, la 7-18

Ruokakauppa Sinun makuusi

SPAR

Erikoishammasteknikko

EHT-liiton jäsen

MARKO ROSENDAHL

Vastaanotto Heimolinnankatu 14 Loimaa

Ajanvaraus puh. (02) 763 1179

HAUTAKIVET

Vuodesta 1921
luotettavaa ja yksilöllistä palvelua

LOIMAAN KIVI
PUHELIN (02) 760 511

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa
Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547